

[Energiministeren]

Jeg vil kvittere for hr. Arne Christiansens påpegnings af, at netop fremlæggelsen af EP 81 muliggør helhedsvurderinger af de forskellige problemer og sammenhænge, og det er lige præcis det, der er ideen i det.

Hr. Arne Christiansen nævner, at lokaliteter og eksportmuligheder skal afvejes i forbindelse med Midt- og Nordjyllands-spørgsmålet. Det mener jeg lige præcis er at slå hovedet på sømmet, for det er nøjagtig den afvejning, som er blevet foretaget, og som løbende skal vurderes.

På samme måde skal salg af gas til elværker vurderes i forhold til de eksportpriser, man kan opnå. Der ligger altså fra regeringens side ikke nogen forhåndsbinding om, at det vil være forkert at gå ind i overvejelser om eksport af visse ekstramængder ud over det, der var aftalt med svenskerne, men vi har nøje vurderet, hvilken økonomi der er i at brede forsyningsområdet ud, og nøglen til det regnestykke er, at vi ved at gøre det kan få afsat gas til så stort et marked for den lette olie, at det samlede regnestykke løftes væsentligt.

Når der samtidig er en stærk interesse i den del af landet for at få del i den forsyningsikkerhed og den økonomi, der følger i kølvandet på gasleverancerne, er det klart, at vi må foreslå det, vi gør. Og som sagt: i det materiale, der er blevet lagt frem i forbindelse med planen, der er en belysning af den forøgede rentabilitet, som udvidelsen i Midt- og Nordjylland indebærer.

Hr. Arne Christiansen nævner fordelingen på anlæg for vedvarende energi, der er nævnt i regeringens handlingsprogram. Den fordeling er en illustration af størrelsesordenen og en belysning af en mulig sammensætning af anlæg. Det er ikke en slags planforudsætning om, at den fordeling på anlæg skal der være i år 2000. Det er alene en illustration af, hvordan det kunne gøres. Der er også angivet et alternativ, f.eks. få store vindmøller kontra mange små osv.

Jeg har svaret på kernekraftsspørgsmålene. Jeg mener, at en beslutning om at gå videre, inden disse undersøgelser er færdiggjorte, vil være ensbetydende med, at man faktisk taber sagen på gulvet, uanset hvor man mener den bør bæres hen. Jeg har, som landet ligger nu, svært ved at forstå et ønske om at binde sig til en beslutning.

Energirådets bemærkninger om kernekraft og sammenhængen med miljøproblemerne osv. kan jeg ikke andet end bære ind i debatten og tage den diskussion fuldstændig åbent. Jeg har heller ikke selv lagt skjul på, at der er økonomiske fordele foruden miljøfordele ved anvendelsen af kernekraft i elproduktionen, men der skal en samlet vurdering til, hvori også andre faktorer end lige netop disse gør sig gældende som en nødvendighed.

Hr. Arne Christiansen spørger om afgifter med reference til energirådets udtalelse om planen og spørger om, hvorvidt de høje energifgifter, vi har besluttet, bør tages op til vurdering i løbet af nogle år for at se, om de er nødvendige for at fastholde den strukturomstilling i energiforbruget, som de har medvirket til.

Det vil jeg ikke få forhånd udelukke, men når Danmark er førende med hensyn til at have opnået energibesparelser, skyldes det grundlæggende to forhold. Det ene er, at vi har været parate til at tage diskussionen med befolkningen om nødvendigheden af disse afgifter, og at vi har haft rimelig politisk styrke til at gennemføre det. Det er den skrappe linje, kan man sige. Det andet er, at vi er i fuld sving med den omlægning på især varmforsyningsområdet, der består i at gå over til kollektiv varmforsyning med udbygning af fjernvarmen og anvendelse af overskudsvarme osv., som sker med stor hast i disse år. Derfor er det altså både en virkning af afgifterne og en strukturomlægning af mere grundlæggende karakter, der er undervejs, og det afgørende for mig er, at denne samlede udvikling fastholder sin dynamik. I det lys kan man tage det spørgsmål op, hr. Arne Christiansen peger på, men der er altså ingen aktuelle overvejelser om hverken lempelser eller stramninger i energifgifterne.

Til hr. Kalnæs vil jeg først sige, at jeg bemærkede med interesse den direkte udtrykte enighed, der er med regeringen i de aktuelle spørgsmål, som er belyst lidt i min redegørelse, vedrørende tilbagelevering af arealer og efterforskningsprogrammer for bevillingshaverne.

Til hr. Kalnæs' bemærkninger om, at der skulle være en fejludvikling på grund af stigningen i energiforbruget frem til år 2000, vil jeg sige, at situationen er den, at Danmark ikke bare er bedst til at spare, men vi er også